

Volkstoneel Kerkrade wordt steeds beter

Door Paul Weelen

In het zo goed als uitverkochte Parkstad Theater Kerkrade ging afgelopen weekend de nieuwe productie van het Volkstoneel Kerkrade in première. Mienne leve hemel van de Vlaamse auteur Benny Baudewyn in een regie van Wim Kierkels is een amusant blijspel met veel jonge acteurs.

In het uitvaartcentrum van mevrouw Kerkhoffs (Ivon Schoenmaekers) loopt het hulpje Ferdinand (Patrick Senden) de kantjes ervan af. Mevrouw Schoenmaekers telt bij nieuwe klanten eerst het geld en toont dan pas geveinsd medelijden. Wanneer na een auto-ongeluk het lichaam van Roger Hanneman (Erik Megens) wordt binnengereden is zijn weduwe (Robin Robijns) niet al te rouwig. Als even later Eleneore's (Esther Wetzels) lijk ernaast komt te liggen, blijkt ook haar man (Armand Charlier) alleen namaaktranen te kunnen huilen. Dan blijken de doden een leven na de dood te kunnen leven en krijgen ze van de nabestaanden de ene na de andere keiharde waarheid te verwerken en lijkt het leven eigenlijk gruwelijker dan de dood.

De jolige sfeer rond sterven en dood wordt in de foyer van het theater al aardig gebracht als engeltjes papiertjes met spreuken ronddelen en de zerkdragers hun quasi-serieuze opdracht vervullen. Ivon Schoenmaekers heeft vanaf het begin de lachers op haar hand en ook de andere karakters hebben hun eigenschappen zo uitvergroot dat het grappige figuren worden. Iedereen beheerst zijn rol, de decors zijn prima, de techniek loopt, er klinkt een aardig muziekje en er zijn leuke details. Zelfs de bijrollen en figuranten doen het goed. Het was dan ook een heel amusant stuk. Maar echt knallen doet het niet. Op de eerste plaats merk je dat er geen vertalers aan het werk zijn gezet om er goed lopende vette dialectuitdrukkingen in te verwerken. Op de tweede plaats zit de vaart er niet helemaal in. Dat is deels schuld van het stuk, dat soms door onnodig lange monologen zijn eigen ritme verstoort. Maar ook: een grap met de juiste timing doet het toch net even beter. De acteurs hebben allemaal al een redelijke staat van dienst en ze bewegen zich redelijk zelfverzekerd over het podium, maar ze hebben nog niet echt de harten van het Kerkrads publiek weten te veroveren. Maar dat komt wel, want er zit genoeg talent bij. Nog te zien op 26 en 27 november.